

4: Het politiehuis

wat er achter de gevels schuilgaat. Deze week houden we halt op de Philipssite. Naast een postkantoor, de Philipstoren, het Ubicenter en Sportplaza bevindt ook de eengemaakte politie zich op dit postindustriële gebouwencomplex.

Robin Broos & Christophe Ketels

Het basisconcept van de Philipssite komt van de Italiaanse architect Also Rossi, die door de Hasseltse De Gregorio en Partners was aangeworven om dit project mee uit te werken. Het politiehuis valt op door de zachte, lichtblauwe kleur op de voorgevel (2). Veto heeft een afspraak met studentenagent Hans "Sammeke" Gooris (1 links) en commissaris intern toezicht Walter Vranckx (1 rechts). "Eigenlijk verschilt de politie niet veel van een gewone onderneming. Dat is ook logisch. We zitten met een groot budget en dat moeten wij dan ook als een goede huisvader beheren," begint Walter. En dat gebeurt natuurlijk. Beneden in het gebouw is het grote onthaal en een aantal diensten zoals de jeugd en sociale dienst en de *preventiewinkel*. Deze laatste staat open voor inwoners van Leuven om bijvoorbeeld beveiligingen van huizen te belichten, maar ook andere aspecten van misdaadpreventie te tonen.

Vanuit het onthaal kan je naar de verhoorruimtes worden geleid. Deze zijn postmodernistisch in de muren van het onthaal ingewerkt en zijn geluidsdicht om de privacy te bevorderen. "Blijkt nu dat de verhoorde staat gesignaleerd voor gevangenneming, dan neemt men je mee naar de niet-publieke ruimte," laat Walter weten. Het politiegebouw is ontworpen als een 'H'-vorm, waardoor de centrale diensten, gelegen in het middenstuk waar ook de verhoorruimtes op uitgeven, onmiddellijk bereikbaar zijn voor alle eenheden. Het verdere concept van het politiehuis zit telkens in een aantal kleinere bureaus met daarrond grotere werkzalen. "Een aantal kleinere *cockpits* en een grote redactiezaal," aldus Walter. Telkens we voorbij nieuwe bureaus komen dienen we iedere aanwezige de hand te drukken. "Bij de politie is het de gewoonte om elke collega, de eerste keer je hem of haar tegenkomt op een dag, een hand te geven," verklaart Hans. Bovendien valt het op dat vele van de werkruimten verduisterd zijn langs de kant van de gang, zodat je in de *cockpits* een beetje meer privé zit (4). Op het gelijkvloers bevinden zich ook ruimtes waar briefings voor grote ordediensten kunnen plaatsvinden. Bijvoorbeeld tijdens de wandeltocht van de NSV in december. "Met de NSV hebben wij qua ordedienst geen probleem, maar wel met tegenmanifestanten."

Even verderop ligt de *dispatching*. Veto krijgt een primeur: "Zelfs Hans mag hier anders niet komen, jullie zijn de eerste externe mensen die de toelating krijgen," weet Walter. Toegangscontroles of het cellencomplex, het kan allemaal vanop de televisiezuilen worden gevolgd (3). "Ook de camera's die er in Leuven komen zullen van hier bekeken worden. In juni is dat nemen of een irisscan, ze hebben ieder een eigen lokaaltje, chronologisch volgens hoe de opgepakte binnenkomt. In de *line-up zone*, waar een verdachte tussen anderen wordt geplaatst, kan iemand achter spiegelglas aanduiden wie het is. De cellen (5) zelf liggen aan de achterzijde van het gebouw, omdat de wet voorschrijft dat deze mensen niet nodeloos aan publiek mogen worden blootgesteld. De cellen zijn leeg, dus kunnen we ze zelf eens uitproberen. Deze cellen zijn doorgangscellen. Gewoonlijk, als je straalbezopen bent dus, zit je hier maximaal twaalf uur. "Er is ook een douchekamer voor als er mensen binnenkomen met minder hygiënische kwaliteiten." Het water van de douches, maar ook het doorspoelen van de toiletten in de cellen gebeurt van buitenuit door de bewakers. Dit opdat de cipiërs niet kunnen gepest worden. Ook een keukentje is aanwezig, zodat arrestanten een kant-en-klare maaltijd kunnen krijgen, die ook wettelijk voorzien is. "Voor alle duidelijkheid, niet bij openbare dronkenschap," meldt Hans. Een grote opsluitruimte voorziet plaats voor een honderd individuen die bijvoorbeeld tijdens de eerder vermelde NSV-tegenbetoging kan worden ingezet.

Op de eerste verdieping zit de federale politie en nog een verdieping hoger de lokale politiezone. Het korps van Leuven bestaat uit een aantal grote zuilen zoals de wijk- en interventiedienst, mobiliteit en bijzondere recherche die vanuit de stafdienst worden geleid. Vooraan in het gebouw bevindt zich nog een derde verdieping met een bibliotheek en een labo. Aan de achterzijde is het gebouw lager, om niet te opvallend te zijn in het zicht van de wandelaar in het toekomstige *romantische park*. Voor we vertrekken vraagt de commissaris dat Hans ons nog een keer wijst op het studentenbeleid. "Samen met de K.U.Leuven, de stad Leuven, de politie, LOKO en SoRa loopt een project rond veiligheid op lange termijn. Vanuit de basis kan ieder op zijn eigen manier bijdragen om bepaalde gebieden veiliger te maken." Om af te sluiten, laten we vooral niet vergeten: "de politie is er voor de mensen," aldus commissaris Walter.